523118901

సత్యామృతంబును చవి చూడకున్నచో
చెల్లునే నరుడన్న చెక్కబొమ్మ
ధర్మంబు నెరుగక దను జెండెయగుగాని
మానవుండెట్లగు మహిని పుట్టి
శాంతి చెందని జీవి శార్దూలమేగాని
మానవుడెట్లగు మనసు లేక
ప్రేమ లేకను జీవి బీటలు వారిన
మరు భూమియెగాని మనుజుడగునె
సత్యధర్మ శాంతి ప్రేమ జగతి చక్కవెలయ
కాన నాలుగు గుణముల క్రమము తోడ
పట్టుదల తోన సాధించి పరమ భక్తి
పూర్ణ మానవత్వంబు పొందరయ్య
ఇదియె ఇహమునకు పరమునకు ఇచ్చు సుఖము.
పుడమికి సరిమధ్య పుట్టపర్తి యనగను
ఆత్మ విద్యయందె అవతరించె
విశ్వమానవకోటి విజ్ఞాన మందంగ
విశ్వవిద్యాలయమిచట వెలసె
శాంతి సౌఖ్యములందు నిర్దేశములందు
వెల్ల బిల్లెడి నిగ్గులి ధ్వజము వెలసె
నియతి తప్పని మహా నిష్ఠలు భక్తులు
వేల లక్షలు కోట్లు వెలసి రిచట
సత్యధర్మ ప్రేమ శాంతులు జగతికి
చాటి చెప్పబూని సాయి ప్రభువు
సత్యసాయి భువిని సంపూర్ణ ప్రేమరూపి
యగుచు పుట్టెనిచట వేదములర.

ప్రేమ స్వరూపులారా!

నిలోవా ఇమాని భూతాని జాయంతే అని ప్రపంచమంతా కూడ పరమాత్మ నుండియే ఆవిర్భవించి, పరమాత్మునియందే నిలచి కడకు పరమాత్మునియందే లయమొందుతున్నది. అటులనే మానవుడు కూడా సంకల్పములనుండే ఆవిర్భవించి, సంకల్ప

523118902

ములమీదనే జీవించి కడకు సంకల్పములందే లయమొందుచున్నాడు. ఎట్టి సంకల్పమో అట్టి నడత. ఎట్టి నడతయో అట్టి ఫలము. ఎట్టి ఫలమో అట్టి గమ్యము. సంకల్పముల యొక్క ప్రభావమే జీవితము యొక్క ప్రధానము. కనుక ప్రతి మానవుడు కూడా ఉత్తమ సంకల్పములను అభివృద్ధి గావించుకుని, ఉత్తమ ఫలములను భవించి, ఉత్తమ గమ్యమును చేరుటకై తగిన కృషి చేయాలి.

కంటికి కనుపించునది, చెవులకు వినిపించునది, తనువును కదలించునది, మనసును మరపించునది, హృదయమును వికసింపచేయునది యీ జగత్తు. ఈ దృశ్య కల్పితమైన జగత్తునకు విశ్వము అని పేరు. విశ్వ+మ్ = విశ్వం. విశ్వమనగా వ్యాప్తి గావించునది. వ్యాప్తి గావించే తత్త్వమునకు విశ్వమని పేరు. విశ్వమును వ్యాప్తిగావించినవాడే విష్ణువు. విశ్వము - కార్యము. విష్ణువు కారణము. కార్యకారణ సంబంధములు. ఏకాత్మ భావము యొక్క స్వరూపములే. ఈ విశ్వమునకే విరాటుడని, వైశ్వానరుడని, హైరణ్యగర్భుడని అనేక పేర్లతో ప్రకటితమవుతున్నాడు. నానా రూపనామములతో కూడిన యీ జగత్తు నకే విశ్వుడు అని. ఇతనే విరాటుస్వరూపుడు. ఇతనే విరాటుస్వరూపుడు. ప్రతి జీవుని యందు నేను, నేను అని అభిమానము కలిగినటువంటి యీ దివ్యతత్త్వమే వైశ్వానరుడు. విశేషముగా ప్రకటించే తత్త్వమునకే హైరణ్యగర్భుడు అని. ఏతావాతా విశ్వము విష్ణుస్వరూపము. వ్యాపకమైన గుణములు కలిగినవాడే విష్ణువు. మంచి గుణములకు మారు పేరే దేముడు. భగవంతునకు ఐశ్వర్యమని, ధర్మమని, యశస్సని, సంపదయని, జ్ఞానమని, వైరాగ్యమని షడ్గుణములు కలవు. ఇక్కడ ఐశ్వర్యమనగా ఏమిటి? జ్ఞానమూ ఐశ్వర్యమే. ఆరోగ్యమూ ఐశ్వర్యమే. సిరిసంపదలు ఐశ్వర్యమే. ఆనందమూ ఐశ్వర్యమే. విద్యయు ఐశ్వర్యమే. బలమూ ఐశ్వర్యమే. సర్వమూ ఐశ్వర్యమే. సకలైశ్వర్య స్వరూపుడే భగవంతుడు.

ఇంక ధర్మము. ఏమిటి యీ ధర్మము? వ్యక్తి ధర్మము, సామాజిక ధర్మము, దేశ ధర్మము, విశ్వధర్మము, దేహ ధర్మము. ఇవన్నీ కూడా ధర్మముతో కూడినవే. ఇతే ప్రధానమైన ధర్మములను రెండుగా విభజించారు. ఒకటి పరధర్మము. రెండవది స్వధర్మము. స్వధర్మమును అనేకమంది తప్పు అర్థము భావించి ఏదో కులధర్మంగా, మత ధర్మముగా విశ్వసిస్తూ వచ్చారు. క్షత్రియులకు క్షత్రియధర్మమని, వైశ్యులకు వైశ్యధర్మమని, బ్రాహ్మణులకు బ్రాహ్మణ ధర్మమని, శూద్రులకు శూద్ర ధర్మమని. ఇది సరియైన అర్థము కానేరదు. స్వ-ధర్మము అనగా ఆత్మ ధర్మమే. దీనిని అనుసరించుటయే ప్రధాన కర్తవ్యము మానవునకు. పరధర్మమనగా దేహ ధర్మమే. బాహ్యసంబంధమైన జీవితంలో జీవనోపాధిని నిమిత్తమై, జీవిత పరమావధిని లక్ష్యము నందుంచుకొని గావించు యీ కర్మలన్నీ కూడా పరధర్మములే. పర ధర్మము నందు భయభ్రాంతులు కూడి వుంటాయి. దీని వలన జయాపజయములు కలుగునో యేమో, లేక నింద నిష్ఠూరములు వచ్చునో యేమో యిటువంటి సందేహములతో భయ భ్రాంతులతో జీవిస్తుంటాడు పరధర్మము నందు మా

నవుడు. కాని స్వధర్మము ఆత్మధర్మము నందు యిలాంటి భయభ్రాంతులకు అవకాశము లేదు. కనుక ఆత్మధర్మము ననుసరించటమే మానవుని ప్రధానమైన కర్తవ్యము. కనుక యిలాటి గుణములన్నీ ప్రతి మానవునిలో వుండటం చేత భగవంతుడు సర్వమానవ స్వరూపుడు కూడా. ఏకో వసి సర్వభూతాంతరాత్మ. ఒక్కడే సర్వభూతములందు అంతరాత్మగా వుంటున్నాడు. భగవంతుడు ఏదో ఒక ప్రత్యేకమైన స్థానము నందు గాని, ప్రత్యేకమైన కాలమునందు గాని, ప్రత్యేకమైన పరిస్థితుల యందుగాని దర్శించుకోటం కాదు. ఇలాంటి సద్గుణములు కలిగిన ప్రతి ఒక్కడూ కూడా భగవత్ స్వరూపుడే. ఇతనినే షట్కారుడు అని పిలిచారు పెద్దలు. షట్కారుడనగా సృష్టిని గావించు వాడు. సద్గుణములతో ప్రకాశించువాడు. సర్వత్రా వ్యాపించిన వాడు. సకలైశ్వర్యములతో కూడినవాడు. సకల విషయములను గుర్తించినవాడు. అన్నింటియందు వుండి కూడను, దానితో తనకే మాత్రము సంబంధము లేని వాడు. ఇలాంటి వాడే భగవంతుడు. ఇట్టి భగవంతుని ఎట్టి ప్రమాణముల చేతను సత్తించుటకు సాధ్యం కాదు.

ప్రమాణములు మూడు విధములు. ప్రత్యక్ష ప్రమాణము, అనుమాన ప్రమాణము, శబ్ద ప్రమాణము. ఇవి కేవలం లౌకిక దృష్టితో మనం నిర్ణయించుకున్న ప్రమాణములు. భగవంతుడు సర్వవ్యాపి. సర్వభూతములందు వున్నవానికి ఎట్టి ప్రమాణమని నిర్ణయించగలరు? కనుకే భగవంతుని అప్రమేయుడు అని పిలుస్తూ వచ్చారు. అప్రమేయుడనగా ఏట్టి ప్రమాణములకు చిక్కనివాడు. భగవంతుడు గొప్ప మేధాశక్తి కలిగిన వాడు. పరిపూర్ణ జ్ఞాన స్వరూపుడు. జ్ఞానమే తాను. అందువలనే అట్టి జ్ఞాన స్వరూపుడైన భగవంతుని మనువు అని పిలుస్తూ వచ్చారు. సమస్త జగత్తును సంకల్పము చేత సృష్టించి, పోషించి, లయమొందింప చేయగల శక్తి సామర్థ్యములు కలిగినటువంటి వాడు. కనుకనే భగవంతుని ప్రజాపతి యని మరొక పేరుతో పిలుస్తూ వచ్చారు. ఇట్టి పరమాత్మని ఆత్మ అని కూడా తెలుపుతూ వచ్చారు. ఆత్మ అనగా బ్రహ్మనే. బ్రహ్మ అనగా సర్వజీవులయందు వున్న చైతన్యమే. ఆత్మ పేరు బ్రహ్మ పేరు కానేరదు. కనుక అట్టి చైతన్యము కల్గిన దివ్యాత్మునే పరమాత్మగా భావిస్తూ వచ్చారు.

ఈ బ్రహ్మ తత్వమునే మరొక ప్రదేశంలో అహం అని వుచ్చరిస్తూ వచ్చారు. అహం అనగా దేహ సంబంధమైన అహంకారం కాదు. దేదీప్యమానమైన ప్రకాశమునే అహం అని చెప్పుతూ వచ్చారు. అహం అనగా అంధకారమును నిర్మూలం గావించే స్వరూపమే. అహం అనగా సాక్షి యని మరొక అర్థం. సర్వసాక్షియైన పరమాత్మనే అహం అని పిలుస్తూ వచ్చారు. పుట్టిన దానికి పుట్టబోయే దానికి, వున్న దానికి ప్రభువైన వాడు భగవంతుడు. త్రికాలములందు శాశ్వతముగా మార్పు చెందని స్వరూపము కలిగినటువంటి వాడు భగవంతుడు. అట్టి భగవంతుని భూత భవ్య భవత్ ప్రభువు అని కూడా పిలుస్తూ వచ్చారు. ఇలాంటి భగవంతుని యొక్క స్వరూపమును భావః అని కూడా చెబుతూ వచ్చారు. భావః అనేది కేవలం ప్రకాశవంతమై

523118904

నది. కనుకనే యితనికి మహా-అను-భవ మహాను భావుడని పిలుస్తూ వచ్చారు. మహానుభావుడనగా యే దో పెద్దలందరిని లోకరీతిగా మనం అనుకుంటూ వుంటాము ఆ మహానుభావుడు చేశాడు అని. మహాను భావుడనగా భగవంతుడే. పరమాత్మకే యీ పదము సరియైన సంబంధము కలిగివుంటుంది. అణువునందును, ఘనమునందును వుండినటువంటి వానినే మహాను భావుడని అంటారు. ఇతనినే అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్ మహా అనగా గొప్పది అణువు అనగా చిన్నది. ఈ రెండింటియందు కలవాడే మహానుభావుడు. కనుక సర్వత్రా వున్న దివ్యత్వాన్ని యిట్టిది, అట్టిది అని వర్ణించుటకెవరికి వీలు కాదు. ప్రపంచమునందు ప్రతి పదార్థమునందు సత్ చిత్ ఆనందము అంతర్లీనమై వుంటుంది. ఇంక రెండూ రూపము, నామము. ఈ సత్ చిత్ ఆనంద రూప నామములందు మొదటి మూడూ భగవంతుని స్వరూపములే. రూపనామములు నిరంతరము మార్పు చెందునవే. కనుక మార్పు చెందునవి ప్రాకృత స్వరూపములు.

ఈ మార్పు చెందే ప్రాకృత స్వరూపములన్ని కూడా శాశ్వతమై నిత్యమైన సత్ చిత్ ఆనందములలో లీనమై వుంటున్నాయి. ఈ సత్ చిత్ ఆనందమే మానవుని నిజ స్వరూపము. కానీ తన స్వరూపాన్ని విస్మరించి, బాహ్యమైన అనిత్యమైన, అశాశ్వతమైన, మార్పు చెందే రూపనామములనే తాను సత్యమని భావించి తద్వారా తన జీవితాన్ని కొనసాగిస్తూ వస్తున్నాడు. మొదటి సత్ చిత్ ఆనందములు మూడూ కూడను నిత్యమైనవి కనుకనే సత్యం అని కూడా పిలుస్తూ వచ్చారు. భగవంతునికి సత్య అనేది కూడా ఒక పేరు. భగవంతుని యందున్న సమస్త విచారములు కూడా ప్రతి మానవుని పోల్చుకుంటూ వస్తున్నవి. ప్రతి మానవుడు భగవత్ స్వరూపుడే. ప్రతి పదార్థం కూడా భగవత్ స్వరూపమే. ఈ భగవత్ స్వరూపము కానిది యీ విశ్వములో కానరాదు.

హరిమయము విశ్వమంతయు
హరి విశ్వమయుండు సంశయము పనిలేదా
హరిమయము గాని ద్రవ్యము
పరమాణువు లేదు పరికించిన చో

భగవంతుని గురించి చక్కగా వివరించి తెలుపమని ప్రసాద్ కోరినాడు. కొందరు లేదు లేదు అంటారు. మరికొందరు లేదు వున్నది అంటారు. యింకా మరి కొందరు వున్నది వున్నది అంటారు. ఉన్నది ఉన్నది అనే వారికి ఏమున్నదో వారికే తెలియదు. లేదు లేదు అనే వారికి ఏది లేదో వారికి తెలియదు. వున్నది లేదు అనే వారికి రెండూ తెలియదు. ప్రాచీన కాలము నుండి వున్నది అనే వారికి ఆస్తికులని, లేదు అనే వారిని నాస్తికులని, వున్నది లేదు అనే వారిని ఆస్తిక నాస్తికులని పిలుస్తూ వచ్చారు. ఆస్తికులు నాస్తికులు పేర్లు వ్యత్యాసమే గాని యిరువురు ఒక్కరే. నాస్తికులనగా ఒక మొగ్గ. ఆస్తికులనగా విచ్చిన పుష్పం. విచ్చిన పుష్పం తనయొక్క సుగంధమును అనేకమందికి అందించి ఆనంద పరుస్తుంది. విచ్చని మొగ్గ తనయొక్క

523118905

పరిమళాన్ని ఎవరికీ అందించదు. ఈ మొగ్గ ఏనాటికైనా విచ్చిన పువ్వుగా మారవచ్చును. లేక విచ్చక పూర్వమే రాలిపోవచ్చును. దివ్యత్వాన్ని లోకానికి అందించేవారు ఆస్తికులని, అట్టి దివ్యత్వాన్ని జగత్తుకు అందించనివారు నాస్తికులని చెప్తూ వచ్చారు. ఇప్పుడు ఈ టంబ్లరు టేబులు పైన వుంది. ఈ టంబ్లరును చూచినటువంటి వారు, ఈ టంబ్లరు ఈ టేబిల్ పైన వున్నది అని స్పష్టంగా చెప్పగలరు. ఇంక చూడనటువంటి వారు ఈ టంబ్లరు యిక్కడ లేదు అని చెప్పవచ్చు. లేదు అనేవాడు కూడా పూర్వం టంబ్లరు చూచి వుండాలి. వున్నది అనేవారు ముందుగా టంబ్లరు చూచి వుండాలి. చూడనివానికి వున్నది లేదు అని చెప్పే అధికారం లేదు. ఇరువురూ కూడా టంబ్లరు యొక్క తత్వాన్ని చక్కగా గుర్తించినవారే. అదే విధంగా భగవంతుడు లేడు లేడు అంటూ ఏనాడో వాడు భగవంతుని చూచి వుంటేనే యిది లేదు అని చెప్పటానికి వీలవుతుంది. నిజంగా భగవంతుని తాను చూచి వుండకపోతే దేనిని లేదు అని చెప్పగలడు. కనుక లేదని చెప్పేవాడు కూడా భగవంతుడు వున్నాడనే సత్యాన్ని గుర్తింప చేస్తున్నాడు.

మానవత్వములో వుండే దివ్యత్వాన్ని మాయ అనేది మరుగుపరుస్తూ వస్తున్నది. మాయ అనగా కేవలం ఒక భ్రమనే. ఇక్కడ పాము కాదు. యిది త్రాడు అని చెప్పటం కూడా పామునెప్పుడో చూచినప్పుడు, త్రాడును చూచినప్పుడే యిది పాము కాదు త్రాడు అని చెప్పగలడు. మరొకడు యిది త్రాడు కాదు పాము అని చెప్పాలంటే త్రాటిని, పామును రెండిటిని చూసి వుండాలి. రెండూ చూచినటువంటి వాడే యిది త్రాడు కాదు పామని, పాము కాదు త్రాడని రెండూ చెప్పటానికి వీలవుతుంది. ఐతే పామును చూచి త్రాడని, త్రాడును చూచి పామని చెప్పటం కేవలం అక్కడే ఒక మాయ ఆవరిస్తుంది. ప్రకాశవంతమైన సమయములో త్రాడుని చూచి పామని ఎవ్వరూ చెప్పరు. ప్రకాశము లేక కొంచెం మబ్బుగా వున్న సమయమునందే యిది పామో యేమో అని భయపడుతున్నాడు. తిరిగి లైటు వేసినప్పుడు యిది పాము కాదు త్రాడు అని నిర్ణయం చేసుకుంటాడు. అనగా జ్ఞానవంతుడు జ్ఞానము కలిగినవాడు పామును పాముగా త్రాడును త్రాడుగా నిర్ణయం చేస్తున్నాడు. జ్ఞానము లేనివాడు త్రాడును చూచి పామని, పామును చూచి త్రాడని భ్రమిస్తున్నాడు. ఈ జ్ఞానమే భగవంతుని యొక్క స్వరూపము. ఈ దివ్యభావము మానవునిలో ఆవిర్భవించినప్పుడే అతను సత్యమును సత్యంగా గుర్తించగలడు.

జగత్తులో అసత్యమనేది ఎక్కడా లేదు. సత్యము యొక్క అభావమే అసత్యము. ఇది ఒక భ్రమ మాత్రమే. కనుక సర్వత్రా నిండినది, సర్వత్రా వుండినది, సర్వత్రా చరించేది, సర్వ జీవులలో భ్రమించేది, సర్వమూ కూడా బ్రహ్మమే. ఐతే మానవుని దృష్టి ఒక సంకుచిత మార్గములో ప్రవేశించటం చేత యిది అనేకత్వంగా గోచరిస్తోంది. ప్రపంచములో కనుపించే భేదములన్నీ అభేద వస్తువు యొక్క అభివ్యక్తమే. ఫలము కావాలని ఆశించే వ్యక్తి, సంకుచిత హృదయుడైనప్పుడు కేవలం ఫలపుష్పాలు మాత్రమే దృష్టిలో వుంచుకుంటాడు. కాని విశాల భావం కలిగిన వ్యక్తి, చెట్టును, కొమ్మలను, ఆకులను, బెరడు

ను; వేర్లను అన్నింటిని లక్ష్యమునందుంచుకొని పోషిస్తాడు. కనుక ఫలమునాశించే వ్యక్తి చెట్టును, కొమ్మలను, చెట్టు ఆకులను, చెట్టు బెరడును అన్నింటిని కూడా పోషించాలి. అటులనే జ్ఞానమనే ఫలమును మనం పొందాలనుకున్నప్పుడు దేహమనే వృక్షమును, ఇంద్రియములనే కొమ్మలను, భావములనే ఆకులను సరియైన రీతిలో మనము పోషించుకోవాలి. ఇది సరియైన మార్గములో వుంచుకునే నిమిత్తమై నవవిధమైన భక్తులను మనము అలవరచుకుంటున్నాము. అవియే శ్రవణం, కీర్తనం, విష్ణుస్మరణం, పాదసేవనం, వందనం, అర్చనం, స్నేహం, ఆత్మనివేదనం. ఈ నవవిధమార్గములు కూడా మనము సక్రమమైన మార్గములో అనుసరించినప్పుడే ఫలము పొందటానికి అర్హులమవుతాము. ఐతే ఈ కర్మలన్నీ చేసే పని యేమిటి? ఈ సమస్త కర్మలు చిత్తశుద్ధిని గావిస్తున్నాయి. చిత్తశుద్ధివలన జ్ఞానసిద్ధి లభ్యమవుతుంది. జ్ఞానసిద్ధి వలన నిజస్వరూపాన్ని పొందగలం. కైవల్యమునిగాని, కైలాసమునిగాని, నరకమునిగాని ప్రత్యేకమైన ఒకప్రదేశంలో లేవు.

పాపమనగ వేరు పరదేశమున లేదు
తాము చేయు పనుల తగిలి యుండు
దేవుడనగ వేరు దేశమందున లేడు
తాము చేయు పనుల తగిలియుండు.

కనుక పాపముగాని పుణ్యముగాని మన కర్మలలోపలనే యిమిడి వుంటున్నాయి. ఐతే సర్వకర్మ భగవత్ ప్రీత్యర్థంగా మనం ఆచరించినప్పుడు సర్వకర్మలూ పవిత్రంగా రూపొందుతాయి.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! అందరియందు ఈ దివ్యమైన ఆత్మ వున్నదనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. ఆత్మ అనగా బ్రహ్మనే. మీరందరు బ్రహ్మస్వరూపులే. బ్రహ్మమనగా చైతన్యమే. చైతన్యము లేని తత్వము జగత్తులో కానరాదు. కనుక అట్టి చైతన్యమే దైవత్వముగా భావించి, నిరంతరము లక్ష్యమునందుంచుకొని, పారమార్థిక దృష్టితో ప్రాకృతమైన జీవితాన్ని మనం అనుసరించాలి. ఇలాంటి జగత్తునకంతా సృష్టికర్త ఒక్కడే. అతనే బ్రహ్మతత్వము అని. సర్వత్రా వుండు సత్యమే భగవంతుడు. మార్పు చెందేవన్నీ కూడా ఈ దేహములే. మార్పు చెందే దేహముల నాధారంగా తీసుకుని మార్పుచెందని దివ్యత్వాన్ని మనము అనుభవించాలి. ఈ అనేకత్వమంతా కూడను ఏకత్వం మీదనే ఆధారపడి వుంది. దీనినే విప్రులు ఏకంసత్ విప్రా బహుదా వదంతి. వున్నది ఒక్కటే ఐనా అనేక రూపములుగా దానిని వర్ణిస్తూ వచ్చారు.

ప్రేమ స్వరూపులారా! పరమాత్ముని యొక్క తత్వమనే చైతన్యమును మనం మరువరాదు. భౌతికమైన విద్యలుగాని, భౌతికమైన అధికారాలుగాని, భౌతికమైన భోగభాగ్యములుగాని యెంతకాలం మనదగ్గర వుండగలవు? ఇవన్నియు మార్పుచెందునవే. అనుభవించే దేహం కూడా మార్పుచెందేదే. మార్పుచెందే వస్తువులు, మార్పుచెందే దేహమునకు మార్పు చెందని ఆనందాన్ని ఎలా అందించగలవు? కనుక మార్పు చెందని ఆత్మతత్వమే మార్పు చెందని ఆనందాన్ని మనకు అందిస్తుంది. అట్లని భౌతిక జీవితాన్ని మనం వదలరాదు.

523118907

భౌతిక జీవితం కేవలం జీవనోపాధికై కాక, జీవిత పరమార్థాన్ని లక్ష్యమునందుంచుకుని జీవించటానికి ప్రయత్నించటమే మోక్షమార్గము. మనం చేసే ప్రతి కర్మ కూడా భగవత్ కర్మగానే భావించాలి. ఈ దేహమనేది దేవునకు దేవాలయము. ఐతే యీ దేవాలయము ఏదో ఒక ప్రదేశంలో వుండేది కాదు. ఇది కదిలే దేవాలయము. ఇది ఎక్కడకు కదిలితే అక్కడికి దేవుడు వెడుతున్నాడు. దేవుడు లేని దేవాలయం వుండనే వుండదు. అది పాడు దేవాలయమంటారు. దేవాలయమని చెప్పరు. ఆ పాడు దేవాలయమెప్పుడు? ఈ దేవుడు నశించినప్పుడే. అప్పుడు శవంగా వుండినదే పాడు దేవాలయమంటారు. కానీ యీనాటి మానవులు శివంగా వుండి కూడా శవముగా మారిపోతున్నారు. కేవలం స్వార్థము, స్వప్రయోజనము నిమిత్తమై యీ జీవితాన్ని అంకితం చేస్తున్నారు. స్వార్థ రహితమైన కర్మలలో ప్రవేశించి, పరార్థమైన దివ్యత్వాన్ని దృష్టియందుంచుకొని, దివ్యత్వాన్ని మనము అర్థం చేసుకోవాలి. కనుక దైవమనేది ఏదో ఒక ప్రత్యేకంగా లేదని, ఆ దైవము మనయందే వున్నాడని, మనమే దైవస్వరూపులమని యీ సత్యము యొక్క స్థితిని గుర్తించుకునే స్థాయికి చేరాలి. మొట్టమొదట మనము సరియైన కర్మలాచరించాలి. ఈ కర్మలకు సరియైన భావం మనము అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. సంకల్పములు మంచివైనప్పుడే మన జీవిత ఫలం మంచిదిగా వుంటుంది.

ప్రేమస్వరూపులారా! దుస్సంకల్పములు గాని, దురాలోచనలకు మనం ఏమాత్రం అవకాశము యివ్వక సత్సంకల్పములను, సదాలోచనలను మనం పోషించుకోటానికి ప్రయత్నించాలి. దైవ కార్యాలలో మన కాలాన్ని అమితంగా వినియోగించుకోవాలి. కాని యిట్టి దానికి మానవుడే మాత్రము ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములనందించటం లేదు. దినమునకు యిరువది నాలుగు గంటలున్నాయి. యిరువది మూడు గంటల యాభై ఐదు నిముషాలు తన స్వార్థమునకు వుపయోగించుకొని కించిత్తైనా సుఖమును గాని శాంతిని గాని పొందలేకపోతున్నాడు. ఇంక వున్న ఐదు నిముషములలో తెల్లవారి ఒక నిముషము, మధ్యాహ్నం ఒక నిముషము, సాయంత్రం మూడు నిముషములు, యీ ఐదు నిముషములలో యింత ఫలితం రావాలని ఆశిస్తున్నాడు. ఒక్కసారి నమస్కారం చేసినంత మాత్రమున ఫలము లభించదు. ఆ నమస్కారం కూడా పవిత్ర భావముతో చేయి. నమస్కారం చేయకపోయినా ఫరవాలేదు ఫలితం లభిస్తుంది. ఈ నమస్కారం యొక్క అంతరార్థమును కూడా మనం గుర్తించాలి. నమస్కారమనగా యీ ఐదు వేళ్ళూ, యీ ఐదు వేళ్ళు రెండింటిని చేర్చి పదివేళ్ళు ఏకం చేయాలి. ఐదు కర్మేంద్రియములు, ఐదు జ్ఞానేంద్రియములు ఏకం గావించినప్పుడే అనేకత్వములోని ఏకత్వములోనే భగవంతుని అనుగ్రహం మనకు ప్రాప్తిస్తుంది. ఇట్టి భావములను మనం ఏకం చేయక వేళ్ళను మాత్రమే ఏకం చేస్తున్నాము. ఈ నమస్కారము కూడా వినయ విధేయతలతో సరియైన విచక్షణా భావంతో చేయాలి. కొంతమంది యీ గుంటూరు బెజవాడ వైపు వెడితే నమస్కారమండి అంటారు. ఏమిటోఇది. ఆ నమస్కారం కూడా కొట్టేవారి లాగ వస్తుంటాయి. ఇలాంటి పదములు, యిలాంటి భావములు, యిలాంటి ప్రవర్తనలో మనం

523118908

నమస్కారం చేసి ప్రయోజనమేమిటి? ఇది కేవలం ఒకవిధమైన దురాచారంగా మారింది. హృద
య భావం చేత, మానసిక సంతృప్తి చేత చిత్త శుద్ధిగా నమస్కారం చేయాలి. సర్వులయందు
వున్న ఆత్మస్వరూపుడు పరమాత్ముడు అతనికే నేను నమస్కరిస్తున్నాను. చేసే నమస్కారమూ
పరమాత్ముడే అందుకునే నమస్కారము పరమాత్ముడే. ఎవరైనా మనల గురించి దుర్భాష
లాడితే అప్పుడు కూడా నీవు నమస్కారం చేసుకుని యీ పరమాత్ముని ఆ రూపంలో ఆ
పరమాత్ముడు దుర్భాష లాడుతున్నాడనే ఏకత్వాన్ని నీవు భావించు. ఎంత పవిత్రంగా
సమత్వమేర్పడుతుంది? కనుక ఏది యిచ్చినా అది పరమాత్ముని ప్రసాదమే. ఏ సమ
యములో ఏది యేవిధంగా లభిస్తుందో అది చెప్పటానికి వీలుకాదు. కనుక సర్వం భగ
వత్ప్రీత్యర్థం అని భావించాలి. దీనికి సేవలలో పాల్గొనండి. భగవత్కార్యములలో అమితంగా
మీ కాలాన్ని ప్రవేశపెట్టండి. నిరర్థకమైన వానిలో మనం ప్రవేశించి కాలం వ్యర్థం గావించ
కండి. భగవన్నామము కూడా అత్యవసరం. నామస్మరణ చేస్తూ కరములచే కర్మలాచ
రిస్తూ హృదయంతో యీ ఆనందాన్ని మనం గ్రోలాలి. ఈ మూడింటి యొక్క ఏకత్వమే
త్రికరణశుద్ధి.